

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

7. април 2014.

На основу члана 43. став 2. тачка 5, члана 331. став 1. и члана 333. став 1. ЗКП, члана 3. и 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. КРСТОВИЋ ВЛАДАНА, званог „Џуџа“, рођен 10.01.1971. године, држављанин Републике Србије, по занимању полицијски службеник МУП-а Републике Србије – Жандармерије, Команда 2 Одрета у Београду, осуђиван пресудом Четвртог општинског суда у Београду бр.К-1277/04 од 29.03.2006. године на казну затвора од 8 месеци условно 3 године, због кривичног дела из члана 201. став 1. КЗС, пресудом Четвртог општинског суда у Београду бр.К-948/06 од 14.03.2007. године на казну затвора од 10 месеци условно 4 године, због кривичног дела из члана 348. став 1. КЗС, не води се други кривични поступак за друго кривично дело, налази се на слободи,

2. ПАВЛОВИЋ ЛАЗАРА, званог „Лазо“, рођен 04.04.1975. године, држављанин Републике Србије, по занимању возач, неосуђиван, не води се други кривични поступак за друго кривично дело, налази се на слободи,

3. ИВАНОВИЋ МИЛАНА, званог „Мићко“, рођен 29.09.1976. године, држављанин Републике Србије, по занимању трговац, осуђиван пресудом Општинског суда у Аранђеловцу бр.К-252/05 од 12.11.2005. године на казну затвора од 3 месеца условно 1 година, због кривичног дела из члана 233. став 3. КЗС, не води се други кривични поступак за друго кривично дело, налази се на слободи,

Што су:

- за време немеђународног оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије, Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије са једне стране, и припадника наоружане војне организације, тзв. "Ослободилачке војске Косова" (ОВК), са друге стране, који се одвијао у времену од 1998. до краја 1999. године, и истовремено међународног оружаног сукоба између оружаних снага СРЈ и Коалиције НАТО снага, у селу Љубенић, Општина Пећ и целој територији тадашње АП Косово и Метохија, као припадници Интервентног вода у саставу 177. Војно-територијалног одреда Пећ, Војске Југославије, заједно са припадницима тог вода Поповић Срећком, Кастратовић Славишом, Богићевић Бобаном, Мишић Синишом, Момић Ранком, Николић Милојком, Булатовић Дејаном и окривљени сарадник „А1“, против којих је у току кривични поступак пред Вишим судом у Београду – Одељењем за ратне злочине у предмету бр.К.По2-48/2010, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 4/10, те заједно са Лекић Ненадом против кога је поступак раздвојен и Вуковић Предрагом против кога је истрага прекинута, као и заједно са осталим НН припадницима Интервентног вода и 177.ВТО под командом и по наредби сада пок.Минић Небојше, кршећи правила међународног права предвиђена одредбама члана 3. став 1. тачка 1а) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године (ИВ Женевске конвенције) те одредбама члана 4. став 2. под а), члана 13. став 2. и члана 17 став 2. Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол ИИ), дана 01.04.1999. године, извршили:

1. напад на цивилно становништво села Љубенић који је имао за последицу смрт 4 лица, тако што су заједно са осталим припадницима 177.одреда ВТО који су учествовали у нападу, наоружани пешадијским наоружањем, у саставу три групе из три правца ушли у село Љубенић и то окр.Крстовић Владан са припадницима своје групе главним сеоским путем гледано од магистралног пута Пећ – Дечани, који се простира кроз центар села, окр.Павловић Лазар са својом групом из правца десно од главног сеоског пута и окр.Ивановић Милан са својом групом из правца са леве стране сеоског пута, те сваки на свом правцу претресали све куће, претећи цивилном становништву да ће их побити те из кућа истеривали цивилно становништво, тражећи да се окупи у центру села и притом пуцали из свог наоружања у правцу становништва и њихових кућа, па су у тој пуцњави лишени живота Бушати Адем, Алимехај Хисен, Гогај Хаџи и Јахмуратај Смајл;

2. расељавање свих жена, деце и старијих мушкараца становника села, тако што су заједно са осталим припадницима 177. ВТО Пећ који су учествовали у нападу у центру села окупили сво становништво села, одвојили око 60 цивила мушкараца, док су преостало цивилно становништво, претећи оружјем и

пуцајући изнад њихових глава, присилили да пешке напусте територију свог села, наредили им да иду у Републику Албанију, па када је једна група жена одбила да се одвоји од мушкараца и да крене на главни пут од правца Пећи према Дечанима и даље за Албанију, испаливали рафале изнад њихових глава, псујући их и вређајући, претећи да ће их све побити, након чега је и ова група жена кренула пут Албаније,

- у току овог претреса и након завршене акције заједно са осталим припадницима 177. ВТО који су учествовали у нападу, подметали пожаре и палили породичне куће и друге објекте у селу, у циљу да се расељено становништво не може вратити у село, па су пожаром уништили већи број породичних кућа и других помоћних објеката чији су власници били цивили оштећени(...),

3. извршили убиство најмање 42 те повредили телесни интегритет 11 цивила мушкараца албанске националности, тако што су након протеривања дела становништва села Љубенић, заједно са осталим припадницима 177. ВТО Одред Пећ који су учествовали у нападу, дошли до издвојене групе цивила мушкараца, где су окр.Крстовић Владан и окр.Павловић Лазар заједно са Поповић Срећком, Кастратовић Славишом, Богићевић Бобаном, Обрадовић Зораном и НН припадницима тог одреда, стајали у непосредној близини окупљене групе одвојених цивила мушкараца, у односу на њих са леве и десне стране и пазили да оштећени цивили не побегну или не пруже отпор, док је за то време сада пок.Минић Небојша, најпре пуцао из свог оружја у Харадинај Адема и Бушати Уку, који су стајали у групи издвојених цивила, а затим окр.Ивановић Милан коме је пок.Минић издао посебну наредбу, те пок.Минић Небојша, Булатовић Дејан, Момић Ранко, Николић Милојко, Мишић Сениша, Вуковић Предраг и Лекић Ненад из свог наоружања пуцали у ову групу цивила, услед чега су оштећени задобили прострелне ране, због којих је већина одмах преминула, те су том приликом лишили живота најмање 42 и то: Шоши Гани, Авдулах Гезим, Алимехај Хаџи, Тахир Ариф, Локај Илир, Рустем Сали, Хамзај Рамиз, Хускај Фехим, Укшинај Ружди, Реџај Реџ, Авдулах Рама, Бушати Бајрам, Алимехај Фадил, Алимехај Шабан, Алимехај Хазир, Алимехај Рустем, Боби Бајрам, Боби Беке, Боби Мухарем, Бушати Смаил, Бушати Ука, Хамзај Селим, Хамзај Јашар, Хамзај Џавид, Харадинај Адем, Хускај Харадин, Хускај Тафил, Хускај Осман, Хускај Наим, Хускај Мене, Хускај Рама, Хускај Смаил, Јамхуратај Муса, Јахмуратај Кадри, Морина Цун, Морина Риза, Шоши Сефер, Силај Селаим, Укај Рустем, Укшинај Рама, Алимехај Бајрам и Хускај Метуш,

- док је 11 лица задобило тешке телесне повреде у виду прострелних рана и то: (...)

- чиме су, као саизвршиоци, извршили кривично дело ратни злочин против

цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези члана 22. КЗЈ.

Стога

П Р Е Д Л А Ж Е М

Да се пред тим судом закаже и одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине,
2. окривљене Крстовић Владана, Павловић Лазара и Ивановић Милана, преко назначених адреса,
3. браниоца окр.Крстовић Владана и окр.Павловић Лазара,
4. браниоца окр.Ивановић Милана,
5. сведоке – оштећене:
6. сведоке:

Да се на главном претресу као доказ прочита и изврши увид у:

- предмет Вишег суда у Београду – Одељења за ратне злочине К.По2-48/2010 књига бр.4 „Љубенић – обдукциони записници“, и то обдукциони записници за лица: Морина Риза, Хускај Неке, Хамзај Селим, Јахмуратај Муса, Локај Илир, Алимехај Хаџи, Хускај Феим, Хускај Раме, Боби Бајрам, Укшинај Раме, Бушати Бајрам и Укшинај Ружди,
- исказ сведока у предмету Вишег суда у Београду - Одељења за ратне злочине К.По2-48/2010,
- исказ сведока у предмету Вишег суда у Београду - Одељења за ратне злочине К.По2-48/2010,
- списак идентификованих посмртних остатака путем ДНК ексхумираних тела на локацији „Батајница 3 и 4“ од 26.05.2004. године,
- фотоалбум са фотографијама обележеним бројевима од 1 до 8,
- решење МУП-а, УКП-Служба за откривање ратних злочина бр.03/4-3-1 бр.ЛС-76/13 од 21.05.2013. године о задржавању окр.(...)
- решење МУП-а, УКП-Служба за откривање ратних злочина бр.03/4-3-1 бр.ЛС-74/13 од 21.05.2013. године о задржавању окр.(...)
- одобрење о испитивању сведока Вишег суда у Београду – Одељења за ратне злочине, Судије за претходни поступак Кри.По2-14/2012 од 17.08.2012. године,
- фотоалбум са фотографијама из села Љубенић, ЕУЛЕКС Јединице за истраживање ратних злочина,
- решење МУП-а УКП Служба за откривање ратних злочина бр.03/4-3-1 бр.ЛС-113/13 од 28.05.2013. године о задржавању окр.(...),
- топографску карту Пећ са околином,
- извештај Министарства одбране, Војно-безбедносна агенција стр.пов.бр.8874-1 од 05. јуна 2013. године са прилогом списка војних лица 177.ВТО,

- Ратни дневник 177.ВТО који се односи на 01.04.1999. године у селу Љубенић,
- извештај Службеног лица ЕУЛЕКС са списком лица убијених у селу Љубенић дана 01.04.1999. године,
- извод из „Службеног листа“ СРЈ бр.14 од 23.03.1999. године,
- извод из „Службеног листа“ СРЈ бр.15 од 25.03.1999. године,
- извештај из КЕ за окривљеног(...),
- списак спаљених кућа у селу Љубенић Савета за одбрану људских права и слобода – Регионални центар у Пећи

С обзиром да су радње кривичног дела описане у диспозитиву оптужнице, почињене у оквиру оружаног сукоба, то су окривљени Крстовић Владан, Павловић Лазар и Ивановић Милан као припадници оружане стране у сукобу били у обавези да поштују одредбе члана 3. став 1. тачка а) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године (ИВ Женевске конвенције) те одредбе члана 4. став 2. под а), члана 13. став 2. и члана 17. став 2. Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаных сукоба (Протокол ИИ).

На основу напред наведеног, у радњама окривљених Крстовић Владана, Павловић Лазара и Ивановић Милана стичу се сви битни елементи кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези члана 22. КЗЈ, те сматрам да је оптужница основана и на закону заснована.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Снежана Станојковић